

Man lär så länge man orienterar

”Man lär så länge man har elever” var mitt motto under mina 40 år som lärare. Nu som pensionär får nog mitt motto istället bli att ”man är elev så länge man orienterar”.

Sista torsdagstävlingen i mars påminde oss alla om att det fortfarande är just mars. Iskall vind kröp innanför orienteringskläderna när jag gick mot starten i Köping-Kolsvas veteranävling. Men raksträckan mot ettan gjorde att jag snabbt blev, som uttrycket säger, varm i kläderna (eller åtminstone innanför dem). Kontroll tre gick jag rakt på, kände mig stolt och nöjd men... det gick inte att stämpla! Inte ett pip hördes från elektroniken. Vad göra? Efter en minuts väntan dök Alf från OK Tor upp. Det pep inte hos honom heller: ”Man får i ett sådant läge stämpla manuellt. Använd reservrutorna.” Va?! Jag hade inte ens märkt att det fanns en sådan stämpel vid varje kontroll och visste inte ens att man kan/får stämpla på det ”gamla” sättet. Och inte hade jag märkt några reservrutor förut heller. Jaha, så fick jag lära mig något nytt. Vid två kontroller till saknades pip, men nu visste jag ju hur jag skulle göra.

Det gick bra för mig på min väg genom skogen (kanske beroende på föregående orienteringshandledning av John – se krönikan 24/3). Efter att ha klarat åttan, följde jag tomtgränsen vid ett bostadsområde. På kartan syntes svarta kryss. Hmm.. vad kan det vara? Då fick jag syn på ett lok med vagnar efter, som stod på gräsmattan. Aha! Kryss är alltså tåg! Vilket smart sätt för ett lokalt karttecken. När jag närmade mig tian, såg jag ånyo på kartan svarta kryss på ett gulrandigt område. Det är nog nya tåg i en lekpark, förmodade jag. Men kontrolldefinitionen var inget svart kryss utan åtta prickar i en fyrkant. Kanske är det själva loket jag ska hitta, tänkte jag och kilade raskt fram genom gatorna i bostadsområdet. Och där hängde min kontroll som den skulle men inte alls på ett lok utan i en buske! Förvånad stämplade jag kvickt och vände istället intresset mot nästa kontroll.

Men vad farao nu då? Ett stort stängsel blockerade min väg! Hur skulle jag komma över det eller genom det? Jag såg inte någon repstege eller någon öppning men fick istället syn på en funktionär. Han tvekade lite om han skulle hjälpa mig men insåg väl att jag inte direkt blandade mig i toppstriden och förklarade att jag skulle leta efter passagen. Jag såg ingen sådan på min karta. ”Men du måste ju veckla ut kartan bättre om du ska se den!” Jag gjorde så men fann ändå inte någon passage på kartan (så här hemma efteråt ser jag den utan svårighet), höll god min och lufsade lite på måfå åt det håll han hade angett med en huvudvridning. Långt borta hittade jag i alla fall ett par öppna grindar så jag chansade på att det var det som menades med passage och slank in där.

Men nu kom nästa fundering. Vad letade jag efter!/? Kontroll elvas definition såg ut som en julgran. Men efter misstaget med det felaktigt förmodade loket (krysset var en buske, fick jag förklarat efteråt) tänkte jag att så dum är jag inte att jag tror att det står en julgran mitt i något stort staketinhägnat område i mars månad! På kartan var det två bruna ovalen (borde väl vara höjdkurvor) och en grön rundel. Kanske att det är någon grön container eller någon plåtbehållare? Jag var tvungen att kila uppför backen för att hitta föremålet – ett träd! Ett alldeles vanligt avlövat träd stod där i ensamt majestät och huttrade i snålblåsten! Jag huttrade inte utan muttrade istället över alla svårigheter i denna sport, stämplade snabbt och spurtade så fort jag orkade till målstämplingen.

Jag blev godkänd med mina tre manuella stämplingar. Nöjd var jag över min insats och ännu nöjdare blev jag, när jag på resultattavlan såg att jag inte som vanligt var sist i C-klassen. Kanske är jag utvecklingsbar i den här svåra sporten nu när jag har lärt mig så mycket nytt bara på en enda tävling!